

**N. K. KRUPSKAJA ja V. I. LENIN
M. A. ULJANOVALLE**

25/V.

Rakas Maria Aleksandrovna. Tänään saimme Teidän kirjeenne. Kiiruhdan vastaamaan siihen.

Alan jo parantua. Sydämentykytys on paljon vähäisempää. Lääkärin neuvoa noudattaen syön kolmen edestä, latkin maitoa, nautin Robinin rautapreparaattia ja yleensä kaikki on hyvin. Volodja on hyvin kiukkuinen, erikoisesti häntä kiihdyttävät puheet Kocherista ⁴⁹⁸. Olen hyvin iloinen, että Dm. Il. kirjoitti hänelle kirjeen, ettei leikkausta toimita tehdä j.n.e., sillä hänelle puhutaan täällä kaikenlaista: että voin tulla sokeaksi tai pitää maata 1½ vuotta liikkomatta j.n.e. Tautini ei ole lainkaan niin pahassa vaiheessa ja kesän aikana paranen.

Todellinen lepo nyt vasta alkaa. Muuton kanssa oli tavattomasti touhua ja ensi aikoina täällä piti vielä riidellä. Huvila-asukkaiden pilaama väki täällä valehtelee, pettää y.m. Ensi aikoina se suututti, mutta nyt on kaikki järjestynyt. Luonamme käy tyttö, ruokaa ei osaa laittaa, mutta tekee kaiken raskaamman työn. Sää alkaa tänään jo asettua, koko viikon satoi lakkaamatta, mutta kosteutta ei ollut. Tänään olimme Volodjan kanssa aamukävelyllä parisen tuntia, ja nyt hän meni yksin jonnekin epämääräiseen suuntaan.

Aamuisin naapurista juoksee meille pörröinen musta koiranpentu ja Volodja peuhaa sen kanssa pitkän aikaa. Elämä on aivan huvilaelämää.

On vain yksi tuttu perhe, mutta he asuvat verraten kaukana, puolen tunnin kävelymatkan päässä. Se ei estä meitä tapaamasta toisinaan kahdestikin päivässä.

Olen hyvin iloinen, ettei ole hoppua ja hyörinää. Työtäkin minulla on aivan vähimmäismäärä. Luen enimmäkseen puolalaisia romaaneja enkä niitäkään kovin ahkeraan.

Täällä on hyvin kaunista. Hyvä on myös se, ettei polkupyörällä voi ajella kovasti, sillä Volodja harrasti tuota urheilumuotoa liiaksi ja lepäsi huonosti, parempi on enemmän kävellä.

Äiti lähettää terveisiä. Hän yhä suree, pari viikkoa sitten kuoli hänen siskonsa, jonka kanssa hän oli yhdessä kasvanut ja ollut koko elämänsä ajan läheisissä suhteissa. Äiti halusi jopa matkustaa Novotsherkasskiin, kun sai tietää siskonsa sairaudesta, mutta ei ollut passia — se oli lähetetty vaihdettavaksi.

Suutelen Anjaa hellästi ja lähetän kaikille terveiset. Volodja kirjoittaa varmaankin itse. Syleilen Teitä hellästi, rakkaani.

Teidän *Nadja*

Rakas äiti! Syleilen sinua hellästi ja lähetän kaikille terveiset. Mitjalle suuret kiitokset kirjeistä. Nadjaa suostutellen matkustamaan Berniin. Ei halua. Mutta nyt hän on alkanut jo *vähän* parantua.

Sinun *V. U.*

*Kirjoitettu toukokuun 25 pnä 1913
Läheetty Poroninista Vologdaan*

*Julkaistaan ensi kerran,
käsikirjoituksen mukaan*